

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2022 r. – Christoph Klein/Komisja Europejska**(Sprawa C-430/20 P) ⁽¹⁾**

[Odwołanie – Artykuł 265 TFUE – Skarga na bezczynność – Dyrektywa 93/42/EWG – Wyroby medyczne – Artykuł 8 ust. 1 i 2 – Postępowanie w sprawie klauzuli ochronnej – Zgłoszenie przez państwo członkowskie decyzji o zakazie wprowadzania do obrotu wyrobu medycznego – Przedłużony brak reakcji ze strony Komisji Europejskiej – Brak decyzji – Dopuszczalność – Legitymacja procesowa czynna – Termin do wniesienia skargi – Wezwanie do działania w rozsądnym terminie – Zasada dobrej administracji – Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Sądzie Unii Europejskiej]

(2022/C 257/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Christoph Klein (przedstawiciel: H.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Hermes, F. Thiran i M. Jáuregui Gómez, a następnie C. Hermes i F. Thiran, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 2 lipca 2020 r., Klein/Komisja (T-562/19, EU:T:2020:300), zostaje uchylone w zakresie, w jakim Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę wniesioną przez Christopha Kleina na podstawie art. 265 TFUE zmierzającą do stwierdzenia, że Komisja Europejska bezprawnie zaniechała podjęcia działań w postępowaniu w sprawie klauzuli ochronnej wszczętym w dniu 7 stycznia 1998 r. przez Republikę Federalną Niemiec i wydania decyzji zgodnie z dyrektywą Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącą wyrobów medycznych w odniesieniu do przyrządu Inhaler Broncho Air®.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do Sądu Unii Europejskiej w celu wydania orzeczenia co do istoty.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 3.11.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – Postępowanie zainicjowane przez RR, JG**(Sprawa C-505/20) ⁽¹⁾**

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Zabezpieczenie i konfiskata narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej – Dyrektywa 2014/42/UE – Artykuł 4 – Konfiskata – Artykuł 7 – Zabezpieczenie – Artykuł 8 – Gwarancje proceduralne – Zabezpieczenie i konfiskata mienia należącego do osoby niebiorącej udziału w postępowaniu karnym – Uregulowanie krajowe nieprzewidujące środka zaskarżenia przysługującego osobom trzecim w trakcie postępowania sądowego i niezezwalające na ewentualny zwrot tego mienia przed zakończeniem postępowania karnego]

(2022/C 257/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: RR, JG

przy udziale: Spetsializirana prokuratura

Sentencja

- 1) Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym w przypadku mienia – zajętego jako ewentualne narzędzie przestępstwa lub korzyść z przestępstwa – właściciel tego mienia, będący osobą trzecią działającą w dobrej wierze, nie ma, na sądowym etapie postępowania karnego, prawa zwrócić się do właściwego sądu z wnioskiem o zwrot tego mienia.
- 2) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2014/42 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wyklucza konfiskatę rzeczy należącej do osoby trzeciej działającej w dobrej wierze i służącej jako narzędzie do popełnienia przestępstwa, w tym w sytuacji gdy rzecz ta została oddana przez tę osobę trzecią do stałej dyspozycji oskarżonego.

(¹) Dz.U. C 9 z 11.1.21.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Schneider Electric SE i in./Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Sprawa C-556/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 90/435/EWG – Wspólny system opodatkowania stosowany w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich – Artykuł 4 i art. 7 ust. 2 – Unikanie podwójnego opodatkowania dywidend w wymiarze ekonomicznym]

(2022/C 257/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Schneider Electric SE, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA, L'Air Liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

Strona przeciwna: Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, iż spółka dominująca jest zobowiązana do zapłaty zaliczki w przypadku wypłaty na rzecz jej udziałowców zysków wypłaconych przez jej spółki zależne, co skutkuje przyznaniem ulgi podatkowej, jeżeli zyski te nie zostały opodatkowane podatkiem dochodowym od osób prawnych według stawki prawa powszechnego, jeżeli kwoty należne z tytułu tej zaliczki przekraczają próg 5% przewidziany w art. 4 ust. 2 tej dyrektywy. Takie przepisy nie wchodzą w zakres zastosowania art. 7 ust. 2 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 9 z 11.1.2021.